

Vánoce: 180. Vánoční radost musí být tlumena nářkem našich bližních

Vánoce

Vánoční radost musí být tlumena nářkem našich bližních

Lidé se dívají na sváteční výlohu poblíž bezdomovce, který drží hrnek pro dary na Černý pátek na Herald Square 26. listopadu 2021 v New Yorku. (Foto: Alexi Rosenfeld/Getty Images)

Vánoce jsou pro mnohé nebo většinu křesťanů nejradostnějším křesťanským svátkem. A rozhodně by měly být velkým důvodem k radosti; podle křesťanské tradice totiž slavíme narození Božího Syna na zemi, a to kvůli vykojenému a padlému lidstvu.

Radost je však o Vánocích jen částí příběhu. Radost je založena na aktualizaci příslibů, které Ježíšovo narození iniciovalo: spásu padlého světa, jednotu jeho obnoveného království neboli církve a obnovu ztraceného ráje.

Protože se jedná o nedokončené dílo, z něhož se nemůžeme plně těšit, je naše radost přidušená a neúplná. Je to radost, která trpí a doufá, která touží vidět Boží království ve společnosti podle vzoru Otcovy lásky a utrpení a života Syna. Pokud tomu tak není, žijeme v iluzi a naše radost je marná a míjí se s podstatou křesťanství.

V křesťanství přichází radost skrze utrpení, které je obrazem Ježíšova života a temnoty kříže. Lidé, kteří jsou o letošních Vánocích šťastní a plní radosti, aniž by si uvědomovali utrpení lidí, kvůli nimž Bůh poslal na zem svého jediného Syna, nechápou Boha křesťanů a základní smysl křesťanství.

Radost má smysl jen tehdy, když máme na paměti trvalé dílo církve: spásu, obnovu a jednotu.

Spása a láska k bližnímu

Spása je jistě spolu s vírou hlavním poselstvím Bible. Znamená změnu, změnu, která je zřejmá v řeči i jednání. Činy jsou nejlépe vyjádřeny dvěma nejdůležitějšími biblickými zásadami: láskou k Bohu a láskou k bližnímu.

Když někoho milujete, celý váš život se točí kolem této osoby. Pro skutečné křesťany to jednoduše znamená být velmi ohleduplný k Bohu a bližním. V podstatě jde o to, co Ježíš dělal po celý svůj život, při svém narození, životě i smrti – podřídil se Otcově vůli a ztotožnil se s ubohými lidmi.

To však o křesťanech ve Spojených státech říci nemůžeme. Žijeme, aniž bychom přemýšleli o tom, co si Bůh myslí o našich rozhodnutích a činech nebo o tom, co dělá bližní. A to je problém, protože Bůh miluje naše bližní stejně jako nás, a tím, že bližnímu nevěnujeme náležitou pozornost, vlastně ukazujeme, jak moc Boha přehlízíme a zanedbáváme.

Než si budeme jisti, že naše radost souvisí s Ježíšem a Vánocemi, měli bychom se sami sebe zeptat, zda nám na Ježíši a bližních skutečně záleží.

Spása by měla vést k jednotě

Jednota obnoveného Božího království by měla být přirozeným důsledkem procesu spasení. Ti, kdo byli spaseni a kdo tvoří Kristovo tělo, by měli být jednotní. A i když může být různorodost důležitá – jak se dnes tvrdí vzhledem k realitě rozděleného křesťanství – měla by to být různorodost, která spolu dokonale funguje a podřizuje se ústřední autoritě, díky níž může dobře fungovat společně.

Obraz Kristova těla je ideálním obrazem toho, jaké by křesťanství mělo být. Orgány těla fungují harmonicky, řídí se myslí a nepůsobí proti sobě. Když se stane, že některý orgán pracuje v rozporu s ostatními částmi těla, je nemocný, upadá a hrozí mu smrt.

„Křesťané se nemohou shodnout na tom, co učí Kristus, ne proto, že by Kristovo učení nebylo dostatečně jasné, pokud jde o víru a spasení, ale proto, že nedokážeme milovat Boha a své spolukřesťany.“

Nejenže je křesťanství rozděleno do mnoha skupin a denominací, ale i tyto mnohé denominace jsou rozděleny a roztrženy do myriád malých skupin. K těmto roztrženostem nedochází proto, že by roztržené církve spolu dobře vycházely, ale proto, že se v některých otázkách nedokážou navzájem dohodnout.

Křesťané se nemohou shodnout na tom, čemu Kristus učí, ne proto, že by Kristovo učení nebylo ohledně víry a spasení dostatečně jasné, ale proto, že nedokážeme milovat Boha a své spolukřesťany. Chtěně či nechtěně zpracováváme a přijímáme informace z mysli těla, od Ježíše a Písma, způsobem, který uspokojuje naše vlastní lidské potřeby a tradice.

Jak by řekl Augustin, lidé si rozdělují Kristovo tělo, ale jen jedno může být pravým Kristovým tělem; ostatní mohou být jen napodobeninami. Je pravděpodobné, že Kristovo tělo není totožné s denominací. Spíše se skládá z lidí mnoha denominací, z lidí, kteří se snaží milovat Boha a bližního.

Vánoce znamenají obnovu

Rozumní křesťané si uvědomují, že hlavním významem Vánoc je obnova, obnova, která je neoddělitelně spojena s utrpením, dokud nebude Kristovo tělo na konci dějin definitivně obnoveno.

V tomto smyslu smysl dějin přesahuje dějiny a čas, kdy bude konečně nastolen mír. Do té doby je však smysl Vánoc – a vlastně i křesťanského života s jeho oslavami a radostmi – protkán utrpením a osamělostí, které trápí lidstvo.

*„Smysl Vánoc ... je protkán utrpením a osamělostí,
které trápí lidstvo.“*

O těchto Vánocích se mohou bezvýhradně radovat jen “tělesní” křesťané, ti, kteří myslí jen na sebe. Jsou to ti, kteří slyší jen na to, co je těší, zatímco neslyší části Kristova těla, které sténají v zoufalství kvůli bolesti, kterou tělu působí ti, kdo zanedbávají hlavu, totiž Boha, a bližního.

Ti, kdo patří Kristu, však slyší slzy těch, kdo jsou součástí Kristova těla. Slyší také slzy všech lidských bytostí, neboť všichni jsme Božím stvořením. Pravdou je, že Bůh nemiluje druhé o nic méně než vás a mě, ba dokonce Bůh miluje všechny podobně. V důsledku toho je láska k bližnímu královským zákonem, jak nám říká Jakub. Jeho nepochopení by znamenalo nepochopení nejen Vánoc, ale také Boha a křesťanství.

Vánoce znamenají obnovu, tedy spásu a obnovu a jednotu věčného Božího království. To s sebou jistě nese radost, protože proces obnovy začal. Protože se však jedná o probíhající dílo, nemohou křesťané o Vánocích lehkovážně zapomínat, že naším posláním je pamatovat na slzy, které jsou prolévány v Kristově těle a ve světě.

Gavril Andreicut

Gavril Andreicut

Gavril Andreicut vyučuje teologii na *Univerzitě svatého Xavera* v Chicagu. Působí také jako hostující profesor na *Baptistickém teologickém semináři* v rumunské Bukurešti.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)